

ILTZEN BAZAIGU

AMA EUSKERA EUSKALDUNAK:

¡ILLAK GERA!

MOLDAERA AU IZANDU DA SARITUA IRUNGO EUSKAL PESTETAN, URREZTALITAKO ZILLAR-
REZKO MEDALLA BATEKIN, NAPARROAKO EUSKAL-ELKARGOAREN GANDIK

Zer ikusten det urruti artan
Biotza pusketan joanik?
Zer ekaitz illun ikaragarri
Dator, ¡Euskaldunak! andik?
¡Ai!... esatea, libre banuke,
Esango nake ¡bai!... pozik,
Baña penetan bizi gaiten
Supri dezagun ¡isillik!...

Isilik atzo, isilikan gaur,
Isilik bigar ta etzi,
¡Isillik beti! kantutzea
Ez deguláko zillegi,
Ordu charrean, gure artean,
Giñalako ¡ai! berezi,
Anaiak bear genduelarik
Len, orain, gero, ta....¡beti!

Naigabe pisu, leor-leor bat,
Doakabe ark dakarkit,
Negar egin nai, baña malkorik
Bat bakarrik ez datorkit,
Len isuriak ditut guztiak
Dardar gorputza dabilkit,
Eriso beltza badator eta
¡Euskal-erria!... ¡Zabiltzkit!

Lengo oitura miragarriak
Zar eta maitagarriak
Gure aitonen aitonetatik
Jaunak guri biraliak,
Denbora joanik beti berriak
Beti chit arrigarriak,
Nora dijoaz? nola ta noizko?
¡Au lotsa!... ¡anai maitiak !

Gure semecho eta aitonen
Erdian gaude jarriak;
Aek seaskan, oek zerutik,
Guri begira guztiak ;
Eta guk noronz geren begiak
Daukazkigu ipiñiak?
Zorigaiztozko lotarki batek,
Dauzkigu oso ichiak!

¡Gauza triste!... Paregabea,
Da gaur nere dolorea;
Semeak aita ikusten du ta
Aitak ez berriz semea!...
Albalitz aitak, gaurko egunean,
Seaskara begiratzea,
Izango luke bere biotza
¡Su bizi baten labea!

¡Baña!... Itzali zuen su bizi ura
 Etsaigo negargarriak,
 Miñak izanik, esan ditzagun,
 Garbi ta soillik egiak;
 Euskal biotiak sentitzen ditu
 Eriotzaren sugarrak,
 Odol ustu zan... ¡au nere miña!
 ¡Nere erritar laztanak!

Euskal-erriko semeak : ¡esna!
 Alcha gaitean gaur bertan,
 Ara aurchoak, guri begira,
 Seaskacho otz otzetan!
 Ama non degu, ama euskera?
 Ara an chokoan, ¡penetan!
 Iltzen bazaigu, illak gera ta...
 !Illak aurrak seasketan !

¡Bai gure Jauna!... ill bitez orain
 Ama ez ezagutzekotz,
 Gu bezelako esker gaiztozko,
 Seme charrak izatekotz,
 Gure Legea, ¡Paregabea!
 Oñperatzera jartzekotz,
 Berak galdurik, beren Amari,
 ¡Bizia galtzen uztekotz!

Guk: gurasoak eta semeak,
 Gaurko Euskaldun erbalak:
 ¿Zer erakusten diotegu? ¡ai!
 ¿Non dira Euskal-oiturak?
 Eraso beltza badatorkigu,
 Azitzen datoz aurchoak,
 Oitura-on aek badaramatzi
 Berekin ¡Ama gaisoak !

Gu: gurasoak eta semeak,
 Zentzu apurrik gabiak,
 Euskal-izkuntza eta oituren
 Galtzalle lotsagarriak :

¿Bereak ditu gure animak,
 Sekulako, lotarkiak?

¿Etzaituzte gaur esnatu bear
 Amaren azken-antsiak ?

¡Ez ta batere! ¡Ez ta batere!
 Ill bedi triste beingoan,
 Ez gerade gu bere semeak
 ¡Ez gaude Euskal-lurrean! ...
 Au esan eta, odei lodiak,
 Agertzen dira zeruan,
 Eta aurchoak joan nai luteke
 ¡Amon-onaren kolkuan!

¡Ama joan zaigu!... bañaumeak
 Emen gelditzen zaizkigu,
 Ai dira anditzen, eta eraso
 Alderatzen datorkigu,
 Odei lodiak, beltz-beltz egiñik,
 Argia digute kendu,
 Eta dunbotza turmoiarena,
 Nunbaitik aditzen degu.

Kantauriako kostea guztiko
 Itsasoaren orrua,
 Dator ondoren iretsi naian,
 Euskal-erri izandua,
 Garainzi nairik Mundu danari
 Jaunaren Lege santua,
 Zeñak danari esaten dion:
 «Onra zazu gurasua.»

Aur chiki aek gizon egiñik
 Biurtzen zaizka aitari,
 ¡Aita gaiztoa! esan diote,
 ¡Utzi zenion Amari!
 Saldu gaituzu , zu galdu zera,
 Orain negarrak... ugari?
 Bazenekizun ¡aita gaiztoa!
 Etziñala ondo ari.

